

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2013. évi szeptember hó 3. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A másodfokú bíróság az emberölés bűntette miatt a **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Pécsi Törvényszék 12.B.81/2013/11. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott cselekménye a Btk.160.§ (1) bekezdésébe ütköző emberölés bűntette; megállapítja, hogy a vádlott a szabadságvesztés 2/3 részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

A kiszabott szabadságvesztésbe a 2013. április 17. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítja.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 3.000 (háromezer) forint bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s :

A Pécsi Törvényszék a 2013. évi április hó 17. napján kelt 12.B.81/2013/11. számú ítéletével a vádlottat az 1978. évi IV.tv. 166.§ (1) bekezdésébe ütköző emberölés bűntette miatt 10 év börtönbüntetésre, mellékbüntetésül 5 év közügyek gyakorlásától eltiltásra ítélte. Rendelkezett a bűnjelekről, az előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról, és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője enyhítés végett jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ennek eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást, a tényállást

maradéktalanul felderítette, valamennyi bizonyítékot beszerezte és értékelte, valamint indokolási kötelezettségének is mindenben eleget tett.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás hiányosságot, iratellenes megállapítást, téves ténybeli következtetést nem tartalmaz, ezért a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól mentes, a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

A vádlottbűnösségére is kiterjedő, tényfeltáró jellegű beismerő vallomást tett, azaz nem tagadta, hogy a **sértettet** egy rövid szóváltást követően megfojtotta. A vádlott beismerő vallomását a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok is alátámasztották, büntetőjogi felelősségéről megnyugtató módon állást lehetett foglalni.

A fellebbezéssel egyébként sem támadott tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlottbüntetőjogi felelősségére, és cselekményének minősítése is megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak.

A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság maradéktalanul feltárta és súlyuknak megfelelően értékelte, figyelembe vette az összes, vádlott javára szóló körülményt. A vádlottindulatát kiváltó sértetti kijelentés pedig olyan csekély mértékben bántó, hogy azt sértetti közrehatásként nem lehet értékelni. Ezért a büntetlen előéletű vádlottal szemben a középértékben megállapított 10 évi szabadságvesztés enyhítésére a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget.

Következésképpen a vádlott és a védő enyhítést célzó fellebbezése nem vezetett eredményre.

A fentiek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság jogorvoslattal megtámadott ítéletét a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta az alábbiakkal:

Tekintettel arra, hogy 2013. július 1. napján hatályba lépett a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény, a másodfokú bíróság vizsgálta annak lehetőségét, hogy az elbíráláskor hatályban lévő büntető törvény nem biztosít-e kedvezőbb elbírálást a vádlott számára.

Az elbíráláskor hatályban lévő Btk.2.§ (2) bekezdése szerint ha a cselekmény elbíráláskor hatályban lévő új büntető törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálandó el, akkor az új büntető törvényt kell alkalmazni.

Az elbíráláskor hatályban lévő Btk.38.§ (2) bekezdésének a) pontja alapján a feltételes szabadság legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő nap, az elkövetéskor hatályban

volt 1978. évi IV.tv. 47.§ (2) bekezdésében rögzített legalább háromnegyed rész kitöltésével szemben.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság - a fellebbviteli főügyészség képviselőjének álláspontjával szemben, egyetértve a védővel - a cselekményt az elbíráláskor hatályban lévő büntető törvény rendelkezései alapján bírálta el, mivel az kedvezőbb elbírálási lehetőséget biztosított a vádlott számára.

Az új büntető törvényt alkalmazva az ítélőtábla megállapította, hogy a vádlott cselekménye a Btk.160.§ (1) bekezdésébe ütköző emberölés bűntette, továbbá, hogy a vádlott a Btk.38.§ (2) bekezdés a) pontja alapján a szabadságvesztés 2/3 részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

A kiszabott szabadságvesztésbe a Btk.92.§ (1) és (2) bekezdése alapján beszámítani rendelte a 2013. április 17. napjától előzetes fogvatartásban töltött időt.

A Be.381.§ (1) bekezdése alapján köteles a vádlotta másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére.

Pécs, 2013. szeptember 3.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Bencze Beáta s.k. előadó bíró, dr. Túri Tamás s.k. bíró

A Pécsi Törvényszék 12.B.81/2013/11. számú ítélete a Pécsi Ítélőtábla Bf.III.197/2013/3. számú végzésével 2013. évi szeptember hó 3. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

. Tóth Sándor s.k.
a tanács elnöke